

Formarea ecumenică – între necesitate și anatemă culturală

O posibilă viziune în pastorală catehumenală ortodoxă

CONSTANTIN NECULA

Basically, the ecumenical formation represents an integral element of the general formation – spiritual and formal – of a theologian or of an Orthodox confessor. The avoidance of the analysis upon the pedagogy involved in the formative ecumenical effort, the excessive classification of the ecumenical dialogic messages as scientific-theological agreements and disagreements have turned the impetus of the ecumenical research into informal ballast and formative sterility. Starting from the idea of an apologetic and liturgical foundation of the Orthodox theological formation, we can identify the current spiritual crisis as a crisis of the formative process, a process which has at its core the quality of the educational act. Our ecumenical inhibitions must be confronted with a disinhibition of the mentality, intensifying the Orthodox identity of one's confession and respectfully identifying the identity of the other.

Keywords: *catechumenal ministry, spiritual crisis and quality of formation, confession and communicational culture, alternative and identity, ecumenical inhibition and the vocation to restore the community through communication*

Dintru început trebuie să remarcăm că abordarea unei astfel de teme nu poate fi epuizată în efortul unui studiu, oricât de extins ar fi el. Și că ea nu poate împlini toate sufragiile unei teologii a fracturilor de nivel, așa cum se înregistrează ea astăzi. Într-o vreme în care ești pus pe *blog* ca fiind ecumenist doar pentru că mărturisești părerea ta referitor la o carte, bună de altfel, sau ești definit anti-ecumenic doar pentru că nu participi la sinaxe liturgice forțate, a aborda o astfel de cercetare este riscant. De aceea ne vom adânci mai ales asupra unei viziuni pe care o stăpânim mai bine și asupra căreia merită meditat: pastorală catehumenală. Anume asupra cercetării modului în care informația trece din discurs în pedagogie pastorală pentru a se lichefia ori cristaliza în alt discurs. Credem că această abordare devine obligatorie în contextul în care, de cel puțin 20 de ani, informația abundă, dialogurile – formale de cele mai multe ori – inundă *newsletter*-urile (sic!), oamenii se caută pe seama unei freatiche asumări de izvoare comune, dar evităm să identificăm construcția pedagogică a unui astfel de demers.